

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פנים עיני חמור

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חאז" - אגשרת ציון

להצלחת ורפואת כל חולי עמו ישראל ובכללם ציון בן צ'חלה הי"ו

פֶּרֶשֶׁת כִּי תֵצֵא - חֻבַּת הַשָּׁבֶת אֲבִדָּה

"לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אַחִיךָ וְכו' וְהִתְעַלְמַת מֵהֶם, הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵם לְאַחִיךָ וְכו' וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבֹדֶת אַחִיךָ... לֹא תִוָּכַל לְהִתְעַלֵּם"
(דברים כ"ב א'-ג')

אפילו ארבע או חמש פעמים, חייב להחזירה, שנאמר: "**הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵם**". (מדרש ספרי מו).

למדנו, שאין להסתפק בהשבה חד פעמית. אותה פרה, אם היא נמלטת פעם נוספת מרפת בעליה ואנו מצאנו אותה - מוטלת עלינו חובת ההשבה כבפעם הראשונה. אף כי החובה מתנגשת בטענה הלוחשת בלב: **"שישמור עליה טוב יותר! מה אני חייב לו משהו?!"** מצווה זו מלמדת ש"אני מחויב לו". על כל אדם מוטלת אחריות מסוימת לקיום רכושן של הזולת ולשלמותו.

כדי להמחיש ביצוע מעשי של מצווה זו - ומהו היקף החובה לדאוג לשלמות רכוש הזולת, כשהאחריות הוטלה עליו, מובא מדרש רבה (דברים ג, ג): מעשה ברבי פנחס בן יאיר, שהיה דר בעיר אחת בדרום, והלכו אנשיו להתפרנס שם. והיו בידם שתי סמאין של שעורים והפקידו אצלו, ושכחו אותן והלכו להם. והיה רבי פנחס בן יאיר זורע אותן בכל שנה, ועושה אותן גורן וכונסן. **אחר שבע שנים** הלכו אותן חברים לשם לתבוע אותו ליתן להם, מיד הכיר אותם רבי פנחס בן יאיר אמר להם: "בואו וטלו אוצרותיכן".

**בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון**

העלון מוקדש להצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה ובני משפחתה

אפילו אדם, שלעולם לא ישלח ידו ברכוש רעהו - [גם לא ייקח כ"מזכרת" מאפרה בבית מלון] - יראה חלילה היתר לעצמו להרים בלא פקפוק חפץ שאבד לזולתו ברחוב. לא בכל מקרה יחזירנו לבעליו, אף לא יטרח לחפשו, גם לא אם האבידה נושאת סימני זיהוי כלשהם.

המוצא ימצא נסיבות "מקלות": אין המאבד הזר מוכר לו, ועל כן התחושה כלפי רכושו עמומה כלשהו. ברור, אם ימצא שעון של קרוב משפחתו, ידידו, או מכר שלו - ישיבנו ללא דיחוי. אולם, אבידתו של פלוני זר?! על כן יושם נא לב לסגנון האישי, המחנך, של הפסוקים הפונים אל רגש האחוה. מוזכר חמש פעמים במצווה זו את המילה **"אֲחִיךָ"** - כדי לרמז ולהורות: פתח בקרבך את התחושה, שכולם **"אֲחִיךָ"**, כי אז- לא תוכל להתעלם מאבידת האח.

אולם, חובת השבת אבידה הינה רחבה יותר, ממה שמשתמע ממנה במבט ראשון. ככל המילים וייתרון של מלים אחדות - טומנים בקרבם את ההתנהגות המעשית הנדרשת.

בפסוק הראשון נאמר: **"הֵשֶׁב תְּשִׁיבִים"**. כפל המילים מצביע על הדרישה הבאה: **"השב תשיבים"** - החזירה וברחה, החזירה וברחה

העלון מוקדש להצלחת

מ.ש. כדור וב"ב יצחק אריאל בן טובה
 חגי פרזול וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 תומר בן חנית ציון ומאיר אברהם וב"מ
 נעם ניסן בן חנה לילאו יהושע סומך וב"ב
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 יענית בן רחל ברכה שמעון בן זלפה
 יצחק דדש רחל ברכה תת פדילה דליה
 רחל דניאל בן אירס מנעם בן אירס
 יוסף ליאור בן אפרת דליה חון בן אירס
 יעידן בן רבקה עמית בן רבקה
 עובדיה בן נעמה אליה ארז מזרחי וב"ב
 שמואל אימון בן אסתר דרי

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
אילן בן ג'ולייט
חגית בת ז'ילה גילה
סיון בת אסתר
בועז בן מירה

זרע קודש בר קיימא

ננטלי בת יונית
שיש בן ד'ילה גילה
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ"ה ר"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שייט"א
מורדכי ניז"י בן פרחה - בריאות ואריכות ימים
אפרת דליה בת נעמה
מאיר בן עדי
אסתר
יחזק בן עזרא
ישיה שילת בן אורלי
צ"ה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
סימי בת סוליקה
מזל בת חנה
ברכה בת כנה-
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
דב בן מזל
חנה בת הדסה
אקבאל בן נושפארין
יפה בת שפאה
יפתח פורטונה בת מיסה
יפתח פורטונה בת מיסה
רפאל משה בן רחל
עיקב בן שרה
אחיה בן שרה
מונאבאר אורה בת גור
אחיה בן שרה
אחיה בן שרה
מיריה בן מונאבאר - נחת מכל יוצאי חלציהם
ברכה דמחקרי מוג'ה בת מזהות - לידה קלה
רחל בת זוהרה
יוסף שלום בן נרגז
אירוס שרה בת פנטוש
כל עם ישראל

10/09/2011 י"א' אלול תשע"א

פרשת כי-תצא

הפטרה: "רוני עקרה" - ישעיה נ"ד

שבת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ב	18:16	19:31	20:14
ת"א	18:33	19:31	20:11
חגיגה	18:24	19:31	20:13
כ"ש	18:34	19:31	20:13

שואל ומשיב בהלכה – הטבלת כלים

זוג צעיר לאחר החתונה נזכרו שלא הטבילו את הכלים החדשים שיש ברשותם, כיצד עליהם לנהוג? והאם מותר להטביל את הכלים בשבת?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

אין להשתמש בכלים חדשים תוצרת חוץ (שרובם ככולם גויים) עד שיטבילו אותם במקווה מיוחד להטבלת כלים עם ברכה. ולכן כאשר הזוג קיבל כלי זכוכית או נירוסטה וכדומה (למעט כלי פלסטיק, חרס, עץ) - חייב להטבילם. ובימות החול אין להשתמש בכלים ולא להניח עליהם מיני מאכל, עד שיוטבלו. ובדיעבד אם הניחו על כלים, שלא הוטבלו דברי מאכל, אין המאכל נאסר. אולם ביום שבת יש איסור להטביל כלים. ולכן, אם יש באפשרותם להשתמש בכלים חד פעמיים הפטורים מטבילה- מצוין. אם לא, כאשר יש גוי הנמצא בקרבת מקום, יתנו לו מתנה את הכלים שברצונם להשתמש, ולאחר מכן ייקחו ממנו בהשאלה. היות ואדם השואל כלים מגוי- פטור מטבילת כלים.

פגוריה על עם ישראל

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדבר תמיד בזכות עם ישראל ככלל ועל כל אדם ואדם בפרט. ואין אנו מודעים, עד כמה בשמים מחכים בקוצר רוח שנדבר ונמצא בכל אחד ואחד את מעלתו, לבל נדבר חלילה בגנות אף אדם, ומעשה שהיה- כך היה:

מעשה בגאון רבי אליהו הכהן זצ"ל מאזמיר (בעל "שבט מוסר"), שהיה דורש בכל ליל שבת קודש בגמר הסעודה. ופעם קרה שחש עייפות עצומה והלך לנוח ונרדם, ובני ביתו לא הפריעוהו ולא עוררוהו לשיעור. סוף דבר, כאשר התעורר, ראה כי השעה מאוחרת. מיד רץ למקום וגילה, כי הקהל הרב התפזר. ועל כך הצטער צער רב, והיה מתבונן בעצה, כיצד להשלים את המצווה שנחסרה ממנו.

במוצאי שבת לקח קולמוס בידו והחל לכתוב את "זכויותיהם של ישראל", שמקיימים ביום שבת קודש, משעה שקמים משנתם ועד מוצאי שבת קודש. וכך עבר עליו כל הלילה - וכשסיים להעלות על הכתב את זכויותיהם, כבר האיר היום. וייקח כל מה שכתב וישם בכיסו והלך לתפילה.

לאחר התפילה, יצא לעבר ביתו וראה הלוויה אחת גדולה. ומכיוון שמצווה ללוות את הנפטר, הצטרף הוא לקהל. ושמע כיצד מספידים את הנפטר בשבחים גדולים. אז אמר בליבו, שבוודאי אדם זה צדיק, ויוציא מכיסו את כל מה שכתב בלילה והכניס בתוך כף ידו של הנפטר. ויקברוהו יחד עם הכתב.

והנה בלילה בא הנפטר אצל הרב אליהו הכהן ויעירהו משנתו, והאיש היו פניו כלפידי אש, ואמר לו, שהוא האיש שהספידוהו היום וכו'. וכאשר עלתה נשמתו למעלה והכניסוהו בבית-דין של מעלה והיה הכול חשוק בעדו, כי ראה ל"ע אלפי משחיתים שרצו לפגוע בו, אלא ששמש בית דין היה מגרשם באמרו: "לא תגעו בו עד שיתברר דינו".

וכאשר נכנס לדין, היה שם שולחן גדול והיו יושבים סביבו ישישים. ושאלוהו: "מה זה בידך?" ואמר: "איני יודע, חכם הכניס את זה בכפי". וכשפתחו לראותו, מה כתוב בו, נתמלא האולם אש גדולה. ואמרו: "זה כתיבת הצדיק ר' אליהו הכהן המזכה את הרבים" - וראו שכל המכתב מדבר רק זכותם של ישראל, ושמוח שמחה גדולה כל הישישים וכל פמליא של מעלה.

ואמרו לו: "מאחר שזכית להיות שלוחו של הצדיק הזה, פטור אתה ליתן דין וחשבון לפנינו, כי שלוחי מצווה אינם ניזוקים". ובת קול יצאה והכריזה: "פתחו לו שערי צדק". ואני נמצא כעת בגן עדן בזכותך והבאתי לך בשורה טובה זו, שתתחזק ותתאמץ בכל כוחך בשבת לדרוש מעשה זה ברבים. (עד כאן המעשה שסיפר הרב נתן סאלם לצדיק מנחם מנשה שהשבוע חל יום פטירתו, וכתבו בספר 'אהבת חיים' פרשת בשלח).

נמצא, כי ידי שמדברים בזכויותיהם של ישראל ולא בגנותם, על ידי כך זוכים לדברים גדולים ועצומים ואף לעולם הבא. ומזה נשכיל לדבר רק טוב על כלל ישראל, כי בכך חפצים בשמיים. ובייחוד בזמן בו אנו נמצאים שהם ימי רחמים גדולים ועצומים.

כף יהודי הוא "בן יחיד" אצלו רבוננו עף אופם

הרה"ק רבי שלום דב בער- הרבי מליובאוויטש

מנויים

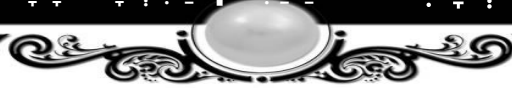
לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

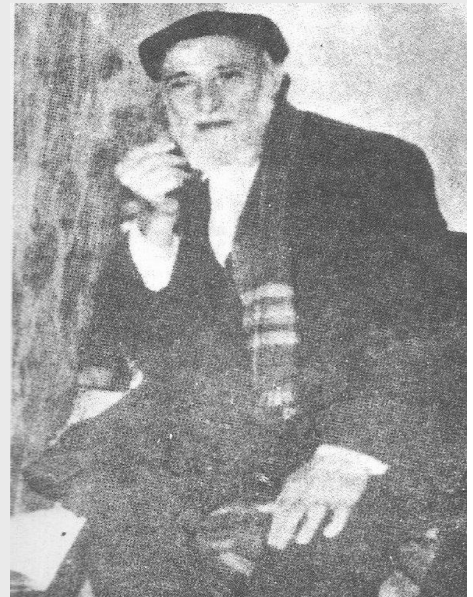
נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הצדיק הנסתר חכם מנחם מנשה זצ"ל: נולד בטורקיה ועלה לארץ ישראל. צדיק נסתר אשר כל מעשיו נעשו בסתר. נפטר ב-י"ב אלול ה'תשכ"ח (1968).

ענוותן שאין כדוגמתו. מעשה נסים רבים מסופרים אודותיו. בעל רוח-הקודש. רבים נושעו על ידו. גמל חסדים עם הכול בצנעה. אחת מיוזמותיו הייתה לאסוף את כל הילדים העניים, שנאלצו בשל קשיי פרנסה בבית, לצאת לעבודה, ולספק להם מורים ושיעורים בלילה. **למרות שהוא בעצמו בקושי היה לו למחייתו, הצליח למצוא מימון למורים.** איש קדוש שהאמת נר לרגליו. זמן מה לפני פטירתו אמר לאחד מבניו כי קיבל על עצמו ללכת כפרה על עם ישראל לביטול גזרה ואף ידע את מועד פטירתו. גם לאחר פטירתו הופיע פעמים רבות הן בהקיץ והן בחלום לאנשים, והודיעם על גזרות ועוררם להרעיש עולמות. ואכן לאחר מכן ראו, כיצד התבטלו הגזרות בדיוק בזמן החלום. ייסד את ביה"כ "**אהבת חיים**" בשכונת בית-ישראל. וכן נמנה עם מייסדי הארגון "**יד לאחים**". המקובל הרב מרדכי שרעבי זצ"ל היה עומד לכבודו ואמר, שרואה הוא עמוד אש מעל ראשו ואף העיד עליו, כי הוא מגדולי ל"ו הצדיקים שבדור.

אשתו: מרת אסתר. **ילדיו:** ר' מרדכי מנשה, ר' יעקב ע"ה, ר' אברהם שבתאי (חתנו). **מספריו:** **אהבת חיים** - ספר מוסר, הלכה וסיפורי צדיקים **ליקוטי מנשה** - הלכות עפ"י סדר או"ח **יקונטרס שכר החיים** - דברי מוסר והתעוררות על מעלת לימוד ועסק התורה הקדושה ומעלת שמירת הקדושה **יקונטרס על מסכת אבות**

להלן סיפור אחד, מני רבים, המובא בספר "**חכם מנחם מנשה**" המלמד אותנו, עד כמה האמת הייתה נר לרגליו: באחד הימים התאספו חכמי ישיבת פורת יוסף בירושלים לדיון מיוחד כיצד לגייס כספים עבור הוצאות חתונה לחתן יתום. לאחר שהוחלט על מספר דרכי פעולה, החליטו החכמים להטיל גם על רבנו מנחם להשיג סכום נכבד בסך חמש מאות לירות. בידועם שאיש חסד גדול הוא המשתדל רבות לעזור למשפחות ואנשים הזקוקים לתמיכה.

חכמי הישיבה הודיעו לרבנו על החלטתם, רבנו מצידו שמח מאוד על המצווה הגדולה שנפלה בחלקו לעזור לחתן יתום, ועל אף שידע, שאין כרגע בכיסו אף לא מעט מסכום עתק זה הסכים למלא את בקשתם. לצורך כך החליט לנסוע לתל-אביב, כדי לדבר על לב נדיבים לסייע במצווה נשגבה זו. כשהגיע לתל-אביב פנה להתאכסן בבית בנו המתגורר במקום, ולאחר מנוחה קלה פנה לצאת לרחובה של עיר לעבר בתי הנדיבים, על אף שלא חש כל כך בטוב עקב הנסיעה.

בצאתו לרחוב פגש ביהודי שהכיר אותו מכבר. הלה ביקש מרבנו ואחד ממכריו מכניס את בנו בבריתו של אברהם אבינו, חפץ הוא מאוד שאף רבנו יהיה נוכח בשעת הברית. רבנו נאות להתלוות עמו למקום בו מתקיים הברית לשמחתו הרבה של הידיד. כשהגיע הרב למקום עריכת הברית, הבחין, שהאישה העומדת למסור את התינוק למוהל, לבושה בלבוש שאינו צנוע. הדבר כאב לו מאוד - והוא החל לזעוק: "**הלא אסור על פי התורה לאישה ללכת בלבוש כזה, ודבר זה פוגם את נפשו הטהורה של הרך הנולד!**"

צעקותיו של הרב יצקו רעש גדול במקום, חלק מהאנשים שלא הכירו את הרב, חרה אפם על צעקותיו של זקן לא מוכר, וביניהם היו כאלו שניסו אף להכותו. אולם רבנו עמד והתריע בעקשנות, כי הוא מוחה נמרצות על כך, וצריכים לתת את התינוק לאישה אחרת, הלבושה בצניעות. **משראו הנוכחים את גודל עקשנותו של הרב, השתדלו להביא בזריזות בגד צנוע כדי לכסות את האישה, ולאחר מכן שקט הרעש וערכו את הברית מסימן טוב ובמזל טוב.** לאחר סיום עריכת הברית, ניגש יהודי טורקי עשיר, שהיה רחוק משמירת המצוות ונמנה על אותם חפצו להכות את רבנו, בשאלה אל הרב: "**איני יודע, אם הנך רב גדול או רב קטן, אך רציתי שתסביר לי, איך זה שהרסת בצעקות שלך את שמחת הברית? הלא בכלל אינך נמנה על בני המשפחה.**" הרב השיב ברגיעה: "**שמע נא ידידי, אם לדוגמא היית בחתונה, ולפתע אתה רואה ילד שהתעלף חלילה. וכי לא היית זועק בקול גדול, אפילו שאינך נמנה על בני המשפחה?**"

וכך החל להרחיב לו, "כשיש אישה הלובשת לא צנוע, גם זה פיקוח נפש ממש, כי יסוד קיומו של עם ישראל הוא על הקדושה והטהרה. על כן, אישה שאינה נזהרת בכך היא פוגמת ממש בנפש הילד". וכך המשיך להסבירו, שיש הלכות טהרה וצניעות. שמירת שבת וכו', וכל יהודי חייב לשומרם ולהיות קדוש וטהור. עמד הלה רתוק למשמע מתק שפתיו של הרב. אולם לאחר כעשר דקות של שיחה, התנצל רבנו, שצריך הוא לסיים מפני שצריך הוא למלא את שליחותו בגיוס כספים עבור חתן יתום. הלה הפציר ברב, שימשיך לשוחח עמו. אף רבנו הסביר לו שוב בלשון רכה, שהזמן העומד לרשותו הוא מועט מאוד וצריך לסובב על פתחים של נדיבים רבים.

הלה פנה בהפתעה אל רבנו בשאלה ישירה: "**כמה זקוק הנך בסך הכול עבור החתן היתום?**" ענה לו רבנו: "**חמש מאות לירות.**" הלה הזדרז ושלף פנקס צ'קים מכיסו וכתב במקום צ'ק על סך אלף ושמונה מאות לירות והפטיר: "**כעת יתאפשר לך לשבת ולשוחח עמי ברגיעה. אני שומע ממך דברים שלא שמעתי מעולם!**" רבנו המשיך לשוחח עמו בדברי תורה והדרכה ביהדות ושמירת הקדושה והטהרה, תוך כדי שהוא מודה לו על התרומה הנכבדה. לאחר ששוחחו כשעתיים, נפרדו איש מאחיו לשלום.

כשעזב הרב את המקום, פנה העשיר ושאל את האדם, שהביא את רבנו לברית: "**מה שמו של הרב הזה?**" - "**זה חכם מנחם מנשה מירושלים,**" השיב. "דע לך ידידי", אמר העשיר, "**אם היו עוד כמה רבנים אמיתיים כאלו- היה בוודאי כבר מגיע המשיח.**" היהודי העשיר הנזכר התחיל מאותו יום להתקרב יותר ויותר לדרך היהדות. ונעשה בעל תשובה גמור עם יראת שמים טהורה. דיבוריו של רבנו פעפעו בו כל חייו. הלה המשיך להיות בקשר מתמיד עם רבנו ותרם הרבה לפעולותיו הנשגבות של רבנו בזיכוי הרבים. והמשיך לשמור תורה ומצוות כל ימי חייו הוא ובניו אחריו.

שלומקו שולץ, סוחר נדל"ן תל-אביבי, נשוי ואב לשני ילדים, שקנה קרקעות פה ושם, ומכר אותן במחיר מופקע ועשה כסף גדול. היה לו חוש ריח מסחרי, והונו נאמד במיליוני דולרים במרתפי אחד הבנקים. יום אחד מגיע למשרדו, יועץ הנדל"ן ויקטור פיאסקו ומציע לו הצעה מפתה. "שמע", אומר לשולץ, "בונים עכשיו את מגדלי עזריאלי בת"א, אם אתה משקיע שלושה מליון דולר, אני משיג לך בטאבו את קומה 17 על עשרות משרדים, ואתה משכיר אותם ב-100 דולר למטר לחודש... לפי הערכתי הנכס יעלה תוך שנתיים-שלוש כמעט כפול, אבל גם השכירות מהר מאד תחזיר את ההוצאה".

שולץ היסס. שלושה מליון דולר היה כל ההון הזמין שלו חוץ מדירת מגוריו היוקרתית ברמת אביב. הוא התנהג כל הזמן כעשיר שאוהב לנקר עיניים, עם מכונת ענק ששווה קרוב למיליון שקלים! וצמיד זהב על ידו. הוא היה טיפוס חסר תקנה, שלא ידע להעריך ולהודות, ומעולם לא אמר "ברוך השם" או "תודה לאלוקים" על העושר הנכבד שלו.

מיד לאחר מכן צלצל הטלפון. מן העבר השני ניצב לו יועץ הנדל"ן הרומני ולדימיר חגירוב. הלה הציע הצעה מפתה, אפשרות לרכוש 300 דונם באזור כפרי ברומניה, עם עתיד של תנופת בנייה דמונית של אלפי יחידות דיור. "אתה משקיע שלושה מליון דולר ומקבל בחזרה 300 מליון דולר. חגירוב יודע על מה הוא מדבר" הבטיח הרומני.

שולץ נפל בפח הרומני של חגירוב, קנה בשלושה מליון דולר קרקע כפרית. כשרצה לבנות שם, התבשר כי מדובר בשטח חקלאי וההיתר היחיד הוא לנטוע שם עצים. לא חלפו ימים רבים, ומיועדנו נשאר בלי כסף. את הדירה שלו ברמת-אביב עיקלו. והוא התחיל לחיות מהיד לפה. פה הלוואה, שם הלוואה, פה נושה, שם נושה. בקיצור גיהינום.

יום אחד הוא מקבל מכתב מאיים "אם לא תעביר לידינו 17,000\$ חובך למס הכנסה, יוצא נגדך צו מעצר". שולץ נבהל, עשה בדיקה אצל כמה מחבריו, והם יעצו לו לקחת הלוואה זריזה בסכום זה בשוק האפור. מדובר בחברה שנותנת הלוואות בריבית קצוצה. איסור חמור מדאורייתא. והמשרדים ממוקמים איך לא, בקומה ה-17 במגדלי עזריאלי...

דלת המעלית נפתחת, ולנגד עיניו משרדי "החונק". ובכלל קומה 17 מאוכלסת 100% בחברות מוצלחות ומפורסמות. שולץ נחנק מקנאה. כל זה יכול היה להיות שלו. הוא נכנס למשרד, והללו מחתימים אותו על עשרות מסמכים ומושיטים לו חבילה דשנה במזומן ע"ס 17,000\$. הוא מחליט לעשות ביקור בבניין הענק. הוא עולה במדרגות, עד שהוא מגיע לקומת הגג, ושם הכול עדיין מוזנח. אין טיח. לא סיימו את עבודות החשמל. הרבה אבנים וצינורות. ישנה שם דלת פלדה, שהוא פותח אותה ונכנס. הוא מביט הנה והנה, מסייר בקומה בחדריה ומבואותיה ולפתע הדלת נטרקת. הוא מנסה לפותחה. אולם הדלת ננעלה.

תקוע הוא בקומה ה-40 בלי פלאפון. שעה ארוכה הוא מחפש רעיון להיחלץ. הוא ניגש למעקה המרפסת וצועק: "אני תקוע כאן". אולם ללא הועיל. לפתע נצנץ רעיון במוחו. מיד הוציא שטר בן 100\$ וזרקו מטה, ועקב אחריו. השטר נחת. איש אחד התכופף, הרים והכניסו לכיס. זרק עוד שתי שטרות ואף הללו נאספו ע"י מאן דהוא. בייאושו הרב החליט לזרוק את כל השטרות למטה. הללו נאספו מיד, אולם אף אחד לא הביט למעלה.

שולץ היה מיואש, וכמעט בכה. "אני עוד עלול למות פה מרעב וגם הלך כל הכסף" הרחר בעצבות, "בורא עולם, עזור נא לי". ולפתע נצנץ עוד רעיון במוחו. הוא הרים כמה אבני חצץ והטילים ארצה. לא חלפו דקות אחדות, וצוות טכנאי התחזוקה בלוי שוטר פרצו לקומת הגג, רצו לעברו, הסתערו עליו וקשרו את ידיו באזיקים.

הוא בכה בדמעות והסביר לשוטר את פשר ידיו האבנים. השוטר האמין לו ושיחרר אותו. הוא ירד עמם, התיישב עגום ומרוסק ועשה חשבון נפש. "כאשר בורא העולם זרק עליי הרבה כסף מלמעלה, השפיע עליי הצלחה עד בלי די והפכתי למיליונר, לא הסתכלתי לעברו, לא הרמתי עיניים לשמיים. אספתי, והמשכתי הלאה, בלי להגיד תודה. וגם שנפלתי מטה, והאלוקים זרק עליי אבנים, עדיין הייתי רחוק מלהבין. האבן האחרונה שיידה בי, והשאיר אותי על גג הבניין מושפל וזנוח, עוררה אותי. תביט למעלה זה האבא שבשמים, שעורר אותך על ידי אבנים-ייסורים, זה הוא ורק הוא. רק כשיש חצץ - צרות, רק אז מרימים עיניים לבקש רווח והצלחה".

שולץ ישב ובכה על הכורסא ושיחזר בדמיונו את הצלחותיו המסעירות ונפילתו הכואבת. "ריבונו של עולם", הרחר בדרכו לביתו, "תודה על ההצלחות של העבר, ותודה על אבני החצץ שבהווה, אני מכיר את מקומי בעולם". כשנכנס שלומקו שולץ ה'חדש' לביתו, הודיעה לו אשתו, כי אחד בשם חגירוב מרומניה התקשר ויש לו בשורה טובה. שממשלת רומניה הפשירה סוף-סוף את הקרקעות באזור, ועוד מעט יבנו שם 30,000 יחידות דיור... נהיית מיליארדר!!!

אותו יהודי נדהם מהשגחת ה' וראה בכל המאורעות, שעבר מסר עצום: הקב"ה בכל רגע משפיע על כל אחד ואחד שפע, חיים וטוב. ה' מטיב איתנו בכל רגע ורגע, ישתבח שמו! והאדם לא יודע להרים את העיניים שלו - ורק שיש לו צרה הוא נזכר...

הסיפור מעובד מהספר של הרב קובי לוי הי"ו "השאלה. התשובה. העיתונאי"

הרב אטון שבתי בן אסטריא זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דני בן אסתר ז"ל יוסף מרדכי בן רחל ז"ל שני בת אסתר ע"ה	הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה דן מסעוד בן יקוט ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל	הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל הרב מרדכי אליהו בן מזל זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה
---	---	--

לע"נ

תנצב"ה